

— Які згадки викликала ця зустріч у вчительки та її колишнього учня?

— Що привіз у подарунок учительці Юрко?

— Подумайте, як ставитеся до своїх вчителів ви. Чи не завдаєте ви їм прикрощів своєю поведінкою або недбалим ставленням до навчання?

— Яким, на ваш погляд, повинен бути вчитель — суворим, вимогливим, добрим чи байдужим? Що дасть більше користі його учням — вимогливість чи всепрощення?

— Уявіть, що ви обрали професію вчителя, закінчили навчання в інституті й прийшли в школу працювати вчителем, а учні вас не слухають. Як би ви чинили? Висловіть свої думки на цю тему.

Робота над текстом «Хто вигадав школу?»

— Прочитайте текст мовчки.

— Що з цього тексту вам уже відомо?

— Чому в людей виникла необхідність писати?

— Якими були перші записи давньої людини?

— Коли і де виникли перші школи?

— Хто міг учитися в таких школах?

— Хто займався справами освіти в Київській Русі?

— Де містилися школи в Київській Русі?

— Хто були перші вчителі в цих школах?

— Чого навчали в стародавніх школах?

— Уявіть, що ви завітали до своєї школи років через 40 чи 50. Що зміниться на той час у школі? Розкажіть, якою вона стане.

— Що б ви вже зараз змінили в школі? Які предмети відмінили б, а які ввели б до шкільної програми? Як би обладнали класні кімнати, спортивний зал, їдальню, шкільне подвір'я? Пофантазуйте й намалюйте або напишіть твір про школу вашої мрії. Подумайте, чи будуть у такій новій школі краще навчати дітей і чому.

Додаткові матеріали до розділу

Вірші

Школа

Школо, наша школо,
Приголуб нас, мила,
Пригорни усіх нас,
Як голуб, під крила.
Ти нас всіх научиш,
Як у світі жити,
Як зло оминати,
А добро чинити.
Бджілоньки — на квіти,
Дітоньки — до школи,
Там збирають мудрість,
Як мед в полі бджоли.

Марійка Підгірянка

Школо моя!

Школо моя, я ніколи тебе не забуду.
Школо моя, мов домівка в дитинстві була.
Школо моя, ти не знаєш, як син тебе любить.
Школо моя, мов за руку в життя повела.
Мов сонце, світи, моя школо,
Яка ж ти красива й нова!
Ти — щастя, і юність, і воля.
Майбутнє — у центрі села.
Мов сонце, світи, моя школо,
Дитинства мого рідний край,
Тебе не забуду ніколи!
І ти мене не забувай.
Пам'ять моя зберігає воєнне дитинство,
Травень ясний і тяжкі повоєнні літа.
Хлопці з села поставали навік обеліском,
І школярі на лінійку збиралися там.
Школо моя, ти є перша свята альма-матер,
Рідна моя, ти надійний в житті оберіг.
В серці навік та любов до людей, що дала ти,
Совість, і честь, і початок справдешніх доріг.

Володимир Матвієнко

* * *

Болять майбутнім, школо, твої груди —
 Нехай святиться твій простий поріг!
 Це вчителі, найкращі наші люди,
 Готують старт для всіх крутих доріг.
 Так, Вчителю, вже істина ця сива,
 Хай все в книжках — хіба ж в книжках усе?!
 Бо неповторність людська, як росина,
 Всеможне сонце в крихточці несе.
 Неси, як пташку, мрію їм безсонну,
 Щодня їм поклювати дай зерна
 І в корінці пізнай шумливу крону,
 Щоб в небі вкорінилася вона.
 Це вчителі, найкращі наші люди,
 Плекають нас для всіх крутих доріг.
 Болять майбутнім, школо, твої груди —
 Нехай святиться твій святий поріг!

Іван Драч

Крилата школа

На світанку вулицею міста,
 Де шумлять про осінь явори,
 З рюкзаками, як парашутисти,
 Поспішають діти-школярі.
 Наша рідна школа біля гаю
 Схожа на літак-аероплан.
 Цей літак щоранку вилітає
 У далеку подорож до знань.
 Опадає з кленів перше листя.
 На куці калини мій рюкзак.
 Осінь у червоному намисті
 Проводжає літо на літак.

Анатолій Качан

Перша любов

У тому році перший раз
 Пішов я в школу в перший клас.
 І першим з класу з того дня
 З'являлись став у школі я!
 Дивуються навколо
 І друзі, й мама, й тато:
 «Чому це ти до школи

Так любиш поспішати?»
 Бо хочу, щоб у класі
 Учительку щоразу
 Щоранку і щодня
 Стрічав найпершим — я!
 Та що там і казати!
 Я вчительку мою
 Тепер, як маму й тата
 І як себе, люблю!

Анатолій Костецький

Завтра в школу!

Маю зошит, маю книжку,
 Он вони лежать на ліжку.
 Маю читанку й буквар,
 Значить, справжній я школяр.
 Хоча бігаю, як вітер,
 Та вже знаю кілька літер.
 Їх навчилась від татуся,
 Решти в школі я навчуся.
 Залишайся вдома, лялько!
 Хоч мені тебе і жалко,
 Ти іще не підросла —
 І для школи ти мала.

Г. Черінь

Миколка-першокласник

Перший раз малий Микола
 Став збиратися до школи.
 Олівця поклав у сумку,
 Книги, ручку, зошит, гумку,
 На обід м'яку пампушку,
 Двох ведмедиків, лопату,
 Білочку руду хвостату,
 Лук і стріли, і рушницю,
 Ще й пухкеньку паляницю,
 Ще стільця, стола і парту,
 І географічну карту,
 Трактора, машинку, мило —
 Вже й надворі звечоріло.
 Сів Миколка, дума думку:
 «Чи усе поклав у сумку?»

Надія Кир'ян